

[Per Stig Møller]

store skattelettelse, der var ufinansieret i finansloven i slutningen af august måned 1993, sidste sommer sagde: Dette forslag med Lønmodtagernes Dyrtidsfond vil løse problemet, fordi det svarer til den ufinansierede lettelse på 5 mia. kr., så jeg vil godt have lov til at sige, at der altså er en stringens i, at vi i 1979 sagde, at det skal individualiseres, men bindes. Og når vi har fået frembragt den gode økonomi ved at fjerne dyrtidsportionerne, ved at stoppe inflationen, ved at få skabt betalingsbalanceoverskuddet, som jo frembragtes i årene frem til 1992, så siger vi: Nu er der plads. Og så skal det ske på en måde, som er ansvarlig over for samfundsøkonomien, som ikke betyder, at der er en regning til senere år, og som samtidig giver flere arbejdspladser.

Det er baggrunden for, at vi allerede foreslog dette sidste sommer, og at vi nu selvfølgelig tager konsekvensen af det og opfordrer til, at man i sammenhæng med dette lovforslag også ser på den destruktive og negative aktiebekskatning.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil sige til hr. Per Stig Møller, at det var dog en klog mand, der har skrevet den artikel, som der citeres fra.

Jeg er enig i, at vores systemer er for stive, men når de er det og der ikke er risikovillig kapital nok i Danmark – det vil jeg i anden sammenhæng sætte spørgsmålstegn ved om der ikke er, men lad os nu sige, at det er rigtigt, at der ikke er det – hvorfor fastholder så netop De Konservative og Venstre, at der ikke må ske udvidelser af, hvor meget f.eks. Lønmodtagernes Dyrtidsfond og for den sags skyld ATP må investere? Hvorfor vil de ikke være med til at kigge på det, hvis de virkelig mener, at det er for stift, sådan som det er i dag?

Det synes jeg snarere vi skulle tage en diskussion om, for det er jo da et vigtigt punkt at tage fat i. Hr. Per Stig Møller ved lige så godt som alle andre, at vi er interesseret i, at der kan skabes gode arbejdspladser – og vi ser helst gode, miljøvenlige arbejdspladser. Vi har brug for, at der bliver skaffet arbejdspladser; så lad os se på stivheden i det her system.

Og så må jeg for historiens skyld omkring, hvad der blev sagt tidligere bl.a. af hr. Gert Petersen, sige: Jamen det er klart for enhver, at

SF på det tidspunkt ikke syntes, at man skulle stramme samfundsøkonomien på den måde, at man skulle tage dyrtidsportionerne, for de blev jo taget fra alle, også fra de lavestlønnede og dermed de dårligst stillede undtagen pensionisterne. Vi synes sjældent, det er en god idé, at man bare sådan med, hvad skal vi sige, en slags grønthøstermetode tager ens fra alle. Vi har det synspunkt i SF, at vi skal tage dér, hvor der er noget at tage af, og så skal vi give dér, hvor man har mindst; det er nu vores grundsynspunkt, og det fastholder vi.

Men jeg vil være frygtelig beklemmt ved, hvis hr. Per Stig Møller ikke har opdaget, at SF faktisk ikke bruger bruttonationalproduktet flere gange. Det er mange år siden, man har kunnet sige det – hvis man nogen sinde har kunnet sige det – om os.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Dette forslag bruger ikke bruttonationalproduktet flere gange. Dette forslag er en fordel for statskassen, for der kommer penge i statskassen, og borgernes egne penge, som ligger i nogle fonde, som er stive, kommer ud. Hvis vi ønsker at modvirke den stivhed, er der flere veje. En af dem er naturligvis den, fru Lilli Gyldenkilde påpeger; en anden er faktisk at følge vores forslag, som vil give folk andre placeringsmuligheder og derved åbne for, at andre kan modtage placeringerne.

Jeg er da glad for, at fru Lilli Gyldenkilde stadig væk fastholder ønsket om flere arbejdspladser – de ligger i dette forslag – så lad os da tage det her, hvor SF får sit ønske opfyldt, for nu mener vi, at situationen er til det. Lad os ikke dreje debatten væk fra den mulighed i dag.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

En enkelt bemærkning til hr. Poul Nødgaard, der, om jeg så må sige, lagde lidt op til en bredere anvendelsesmulighed for LD-penge. Jeg vil selvfølgelig meget gerne bidrage til en afklaring af de forskellige former for livssituation, der kan udløse penge fra Lønmodtagernes Dyrtidsfond. Det er faktisk sådan, at der i udbetalingsprincipperne er taget nogle sociale hensyn. Hvis man eksempelvis har fået tilkendt førtidspension, hvis man har fået tilkendt invalidepension, og hvis ens arbejdsev-